

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

Άγιος Ιωάννης ο Νάννος από τη Θεσσαλονίκη

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/1658/saint.aspx> για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: N/A
Δημιουργία εγγράφου: 21/01/2025 06:18:41

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 29 Μαΐου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: N/A

Βιογραφία

Και Νάννος ώφθη χαριτώνυμος νέος,
Μάρτυς Κυρίου· ω άκρας ευδοξίας!

Ο Άγιος Νεομάρτυς Ιωάννης ή Νάννος συνεπαρμένος από την μελέτη των Βίων των Αγίων και Μαρτύρων και κυριευμένος από ενθουσιασμό, που ενισχυόταν από το νεαρό της ηλικίας του, θέλησε να εισέλθει και αυτός στο χορό των Μαρτύρων. Ο μόνος τρόπος για την πραγματοποίηση της επιθυμίας του ήταν να αρνηθεί την πίστη του και κατόπιν να αποπλύνει την άρνησή του με τί αίμα του, καθιστώντας με αυτό τον ιδιότυπο τρόπο τον εαυτό του εξ αρνησιχρίστων Νεομάρτυρα.

Ο πατέρας του, που ονομαζόταν και αυτός Ιωάννης, καταγόταν από το Γυναικόκαστρο, χωριό που βρίσκεται στην κοιλάδα του Αξιού, ενώ η μητέρα του Θωμαΐδα από το χωριό Κολόβι, που βρίσκεται κοντά στον Πολύγυρο της Χαλκιδικής. Και οι δύο όμως ζούσαν στη Θεσσαλονίκη, όπου νυμφεύθηκαν και έφεραν στον κόσμο τα δυο τους παιδιά, τον Θεόδωρο και τον Ιωάννη, που έλαβε αυτό το όνομα, διότι γεννήθηκε την παραμονή της εορτής του Γενεθλίου του Τιμίου Προδρόμου· για να διακρίνεται όμως από τον πατέρα του, τον φώναζαν Νάννο.

Ο πατέρας του Νάννου λοιπόν ήταν υποδηματοποιός. Προς εξοικονόμηση των αναγκαίων πραγμάτων έφυγε από την Θεσσαλονίκη και εγκαταστάθηκε στη Σμύρνη. Όταν αργότερα οι δύο υιοί του μεγάλωσαν, τους πήρε κοντά του και τους έμαθε την τέχνη του.

Στη Σμύρνη ο νεαρός και ευσεβής Ιωάννης περνούσε τις ημέρες του εργαζόμενος, ενώ τον ελεύθερο χρόνο του τον αφιέρωνε, με την βοήθεια του αδελφού του, γιατί ο ίδιος ήταν αγράμματος, στην μελέτη της αγίας Γραφής και βίων Αγίων και Μαρτύρων, με αποτέλεσμα να ανάψει μέσα στην καρδιά του ο πόθος του μαρτυρίου. Παρακινούμενος από αυτή του την επιθυμία προσποιήθηκε ότι θέλει να προσέλθει στο Μωαμεθανισμό, έχοντας ως απώτερο σκοπό το μαρτύριο. Έτσι, εντελώς ξαφνικά, στις 3 Μαΐου του 1802 μ.Χ., χωρίς να φανερώσει τίποτε σε κανέναν και ενώ είχε σταλεί από τον πατέρα του σε κάποια δουλειά, πήγε και παρουσιάσθηκε ενώπιον των Τούρκων και δήλωσε ότι θέλει να προσχωρήσει στη θρησκεία τους. Ο πατέρας του, ανησυχώντας για την αργοπορία του υιού του και φοβούμενος μήπως του συνέβη κάποιο κακό, άρχισε να τον αναζητά μαζί με μερικούς συγγενείς του, οπότε και πληροφορήθηκαν την εξωμοσία του. Έσπευσαν τότε όλοι μαζί να τον εύρουν, για να πληροφορηθούν τον λόγο που τον οδήγησε σ' αυτήν την πράξη και να προσπαθήσουν να τον μεταπείσουν.

Δυστυχώς όμως μάταια κόπιασαν, διότι ούτε καν μπόρεσαν να τον πλησιάσουν, αφού οι Τούρκοι που τον περιτριγύριζαν, μόλις τους είδαν, τους απομάκρυναν βίαια από κοντά του. Ο Ιωάννης, του οποίου η σκέψη από την αρχή ήταν προσηλωμένη στο μαρτύριο, θεωρώντας την άρνηση ως το μόνο μέσο για την επίτευξη του σκοπού του, προσπάθησε επανειλημμένα να γνωστοποιήσει την πρόθεσή του στους συγγενείς του, χωρίς όμως να το καταφέρει, αφού αυτοί τον απέφευγαν πλέον ως αρνησίθρησκο. Όταν τέλος, μετά από πολλές προσπάθειες, ο πατέρας του πληροφορήθηκε κάποιες δηλώσεις του και κατάλαβε ότι σκόπευε να μαρτυρήσει, του έστειλε μήνυμα πως η δύναμη του Σταυρού αρκεί για να τον ενδυναμώσει στο έργο του.

Ύστερα από αυτό το περιστατικό, στις 25 Μαΐου και ημέρα Κυριακή, ενδύθηκε με χριστιανικά ενδύματα, φόρεσε στο κεφάλι του το τούρκικο κάλυμμα και παρουσιάσθηκε και πάλι στο κριτήριο των Τούρκων, για να ομολογήσει πλέον αυτή τη φορά τη Χριστιανική του ιδιότητα και ότι το όνομά του είναι Ιωάννης και όχι Μεχμέτ. Οι Τούρκοι έμειναν έκπληκτοι από τις δηλώσεις του και προσπάθησαν να τον μεταπείσουν. του παρουσίασαν μάλιστα για να τον δελεάσουν μία πολύτιμη στολή και πολλά χρήματα, που θα γίνονταν δικά του, εάν ομολογούσε τον Μωάμεθ ως Θεό. Έφθασαν δε στο σημείο να του προτείνουν να δηλώσει ενώπιόν τους πως παραμένει Τούρκος και κατόπιν ήταν ελεύθερος να φύγει και να πάει όπου θέλει πιστεύοντας οτιδήποτε ήθελε. Γι' αυτούς αρκούσε μόνο να εξέλθει από το δικαστήριο ως Μεχμέτης και όχι ως Ιωάννης. Παρ' όλες όμως τις ελκυστικές προτάσεις που του έκαναν, δεν κατάφεραν να κλονίσουν το γενναίο του φρόνημα και να τον παρασύρουν στη γνώμη τους.

Κάποιος Τούρκος αγάς, βλέποντας την υπομονή του Ιωάννου, πρότεινε κάποια λύση, σύμφωνα με την οποία ο Ιωάννης θα παρέμενε Τούρκος είτε το ήθελε, είτε όχι· πρότεινε λοιπόν να τον στείλουν στο Αλγέρι μ' ένα πλοίο, το πλήρωμα του οποίου αποτελείτο μόνο από Τούρκους. Ο Ιωάννης, ακούγοντας αυτήν την εκδοχή και φοβούμενος μήπως ματαιωθεί κατ' αυτό τον τρόπο το μαρτύριο που τόσο επιθυμούσε, προφασίσθηκε ότι επιθυμεί να του δοθούν δύο ημέρες διορία, για να σκεφθεί τις προτάσεις τους. Οι Τούρκοι, πιστεύοντας πως τελικά θα υποχωρούσε ο Ιωάννης, του παραχώρησαν την διορία που τους ζήτησε για να αποφασίσει, χωρίς όμως να σκεφθούν ότι έτσι θα έχαναν και την ευκαιρία να τον στείλουν με το πλοίο στο Αλγέρι.

Μετά το τέλος της δεύτερης ημέρας τον κάλεσαν να παρουσιασθεί στη συνέλευσή τους, για να δώσει την τελική απάντηση. Ο Ιωάννης, ο οποίος είχε βεβαιωθεί νωρίτερα για την αναχώρηση του πλοίου, δήλωσε πως όχι μόνο δεν είχε μετανιώσει, αλλά επιθυμούσε τώρα ακόμα περισσότερο το μαρτύριο. μη έχοντας πλέον άλλη εκλογή οι Τούρκοι, αποφάσισαν να τον θανατώσουν. Πριν όμως από αυτό θέλησαν να επιχειρήσουν άλλη μία φορά να τον μεταπείσουν. Γι' αυτό κάλεσαν τον πατέρα του, ο οποίος, επειδή φοβόταν, αρνήθηκε να παρουσιασθεί, λέγοντας πως δεν είχε πλέον καμία σχέση μαζί του.

Έτσι, στις 29 Μαΐου του 1802 μ.Χ. και ημέρα Πέμπτη, ο Ιωάννης οδηγήθηκε στο Σοάν Παζάρι, τόπο των θανατικών εκτελέσεων. Πλήθος λαού είχε συγκεντρωθεί, για να παρακολουθήσει το μαρτύριό του, όχι μόνο Χριστιανοί αλλά και πολλοί Τούρκοι, Φράγκοι και Αρμένιοι, που έμειναν έκπληκτοι από τη γενναιότητα και το θάρρος του Μάρτυρος.

Μετά τον αποκεφαλισμό του πολλοί Χριστιανοί προσπάθησαν να εξαγοράσουν κάτι δικό του, για να το έχουν ως φυλακτό. Κατ' αυτό τον τρόπο οι Τούρκοι συγκέντρωσαν πάνω από 3.000 γρόσια· έφθασαν μάλιστα στο σημείο να θέλουν να ακρωτηριάσουν τον Μάρτυρα, για να κερδίσουν περισσότερα. Τότε κάποιος ευλαβής Χριστιανός από την Μόσχα, ονομαζόμενος Παναγιώτης Παναγιωτόπουλος, για να αποφευχθεί η κατατεμάχιση του τιμίου λειψάνου του Νεομάρτυρος, επιχείρησε να το εξαγοράσει, πράγμα που κατόρθωσε δωροδοκώντας τον κριτή, που ήταν φίλος του, και τον έπαρχο, και έτσι του επέτρεψαν να παραλάβει το ιερό λείψανο και να το ενταφιάσει.

Μαρτύριο του Αγίου αυτού, συνέγραψε ο Ιερομόναχος Νικηφόρος ο Χίος.

Σχετικές συνδέσεις

- [1. Σύναξη των Αγίων Νεομαρτύρων των μετά την άλωση της Κωνσταντινουπόλεως μαρτυρησάντων](#)